

POSUDEK
vedoucího bakalářské práce

Jméno studenta:	.....	Michaela Hrdá
Název diplomové práce:	.....	Studijní technologie
	.....	v rámci scientologického hnutí
Vedoucí práce:	.....	Doc. PhDr. Zdeněk Vojtíšek, Th. D.
Termín odevzdání posudku:	.....	22. 8. 2011

Téma, cíl a metoda práce

Na Internetu jsou k dispozici dvě bakalářské práce, které zpracovávají téma tzv. studijních technologií scientologického hnutí se zaměřením na aktivity občanského sdružení Basic, a jsou tedy tematicky velmi blízké bakalářské práci Michaely Hrdé. Už z toho je patrné, že studentčino téma je atraktivní. Jedna z těchto prací je – podle mého názoru na základě zběžné četby – velmi slabá už jenom kvůli tomu, že její autorka beze stopy jakékoli kritické reflexe přejímá propagační a oslavné materiály scientologického hnutí; druhá, daleko lepší, se soustředí na praktické fungování studijních technologií v konkrétním pedagogickém prostředí. Studentce Michaela Hrdé šlo ještě o něco jiného: chtěla pojednat o studijních technologiích jako součásti široké a různorodé prezentace scientologického hnutí v české společnosti. Pokusila se „objasnit působení scientologického hnutí v České republice, a to především v oblasti vzdělávání“ (str. 44). V podstatě se jí to kompilační metodou podařilo, i když s oběma charakteristikami zmíněných bakalářských prací z jiných univerzit se také potýkala, jak sděluji v následující části posudku.

Věcný obsah a přínos

Při odborné práci o scientologickém hnutí je velmi důležité kritické zhodnocení materiálů, s nimiž je pracováno. Michaela Hrdá sice nepostupovala tak naivně jako autorka výše zmíněné bakalářské práce, vlastního kritického pohledu se ale stejně neodvážila. V její práci se pouze prolínají scientologické a proti-scientologické argumenty. Na jedné straně (str. 29) tak například správně poukazuje na zjevnou účelovost sociálních a vzdělávacích programů, které mají scientologické hnutí představit jako altruistické náboženské společenství, na další straně (30) ovšem neváhá tvrdit, že „aplikovaná scholastika umožňuje úplné pochopení jakéhokoli studijního předmětu kterýmkoli studentem“. Neudává dokonce ani zdroj tohoto propagandistického nesmyslu, takže méně informovaný čtenář by mohl považovat toto tvrzení za její vlastní. Takových případů je její bakalářská práce bohužel plná.

Jako druhý velký problém bakalářské práce studentky Hrdé vidím to, že se neodvážila pustit se do preciznějšího rozboru pedagogických zásad, které obsahují studijní technologie a na nichž je postavena práce studijních center Basic. Je dobré, že navštívila studijní centrum v Praze, ale cesta do Brna, kde působí mateřská i základní škola na základě studijních technologií, by jí patrně dala lepší argumentační výbavu. Takto může např. říci, že „výhodou center Basic je, že zde neexistuje známkování“ (str. 41), ale už není schopna reálně posoudit výhody i nevýhody bodovacího systému, který známkování nahrazuje. Takových případů je pochopitelně mnohem více. Hodnocení v Závěru na str. 44 tak působí nepřilíš kvalifikovaným dojmem a jen letmo se dotýká několika problémových okruhů, které je možno při aplikaci studijních technologií rozeznat.

Z těchto důvodů bakalářskou práci nemohu považovat za přínosnou – studentce se rámeček kompilace (která je ovšem pro bakalářský stupeň přijatelná) nepodařilo překročit.

Forma práce

Na své zdroje studentka neodkazuje vždy, kdy by bylo potřeba (jak ostatně vyplývá i z příkladu, který jsem uvedl výše). Kritické literatury o scientologickém hnutí je mnoho i v němčině, kterou studentka ovládá. Je proto škoda, že ji studentka Hrdá ponechala stranou. Zcela chybí pedagogická literatura, která by studentce umožnila vhled do problematiky, na niž je její práce soustředěna. – Jazykově není práce špatná, kazí ji ovšem pravopisné školácké chyby zvláště ve skloňování přivlastňovacích adjektiv („Hubbardovi metody“ - str. 19, dále na str. 30 a patrně i jinde).

Celkové hodnocení

Bakalářskou práci Michaely Hrdé shledávám na hranici přijatelnosti. Hodnotím ji tedy ještě stupněm „dobře“ a doufám, že se k obhajobě připraví natolik poctivě, že o tomto hodnocení nebude muset zkušební komise pochybovat.

Zdeněk Vojtíšek